

Uppslutningen till årets glada höststämman var stor

En spelmansstämman

Spe mcnsdagjen ...

(Forts. fr. 1:a sid.)

mer som hela det stora gänget inledde spelmansdagen med. Där fanns naturligtvis gamla stadiga, stronga i strängspelet, men där var också ungdomar med litet flinkare fingrar, där var heller inte bara karlar utan också ett modigt dussin kvinnor med och bidrog till att spelmanspreludiet blev anslående.

Så kom spellagen ett efter ett,

sicuaa i med ett och kär tarna.

Inti

satte St

nast på

låtar, so

tetten se

Frågan

här gång

rikland

kvartett

ket snyg

arbetade

den kro

alltför

Sörmlän

gen ett

tälje, in

ken, me

lag. Nat

mindre

med åre

vanligt

komme

sades va

som en

dagens

i sin tu

Du

den ene

upplänn

kan ge,

Det ar

August

hålsinge

varligar

glädjane

livskraft

En

stod in

mågan

Birgitta

patiska

och vin

ett trä

mang e

ner det

i bredd

är ju

lodierna

ten om

dess na

bredd

mollöv

magnif

tionals

Dalfolk

fanns också med som gäster och prydde liksom sina kolleger upp estraden med vackra dräkter. Sex-tetten från Vika, By och Säter hade verkligen låtar med en tjugig patina över sig att komma med. Man kan ju konstet att "krusa" melodierna där uppe och bitarna från Enviken hade väl inte hög ålder men de hade den gamla daldialekten i behåll i alla fall. Spellaget var annars litet slappt i rytmen och lealöst i periodindelningen. Västmanlänningarna visade ett sympatiskt spel men knappast med något sting i. Sting hade däremot hälsingarna den här gången. Det kanske var för att de tycktes vara litet purkna från i fjol på UNT:s anmälare. Jag vågade misstänka att deras låtar då inte var så värst gamla. Det stack laget i sidan och det har alltså varit sint i ett helt år.

— Det är väl bäst att tidningen får bestämma åldern på låtarna i år, så den farligt reslige och kraftige ledaren.

— Ja, tyvärr inte så gamla i år heller, ska vi säga 75, blir svaret.

I varje fall var laget säkert i sitt

Spelmansglädjen stor och grann på traditionell uppsalastämman

Det var en överlag fräsch och frisk spelmansträff som bjöds en talrik publik i universitetets aula på söndagsmiddagen. Till de uppsaliensiska höstäckorden hör ju också en spelmansstämman. Upplands spelmansförbund har de senaste åren brukat samla grannlandskapen till denna stämman. Så hade man också gjort i år och det är en ypperlig idé som betyder mycket för sammanhållningen spelmän emellan, stimulanser från olika landsändar och överhuvud en starkare uppslutning kring de folkmusikalska värdena.

Upplands spelmansförbunds ord- musicerande med svikt och kläm förande skall denna gång ha en och till och med till klingande rent särskilt varm eloge för sitt goda spel. Valet av låtarna har också ledarskap. Han tycks inte bara ha blivit kräsnare. Man håller vakt om förbundet starkt i sin hand, han de bästa

är nog så sant, men inte förty torde det vara ganska roligt för var och en lekare att stå i en 100-hövdadskara och spela Mungalåten, Långbacka-Jans polska, Åltoimtamarschen och Snarrefars polska, de num